

Sygn. akt III CSK 313/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa H. sp. z o.o. w W.

przeciwko M. K. i R. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 stycznia 2015 r.,

skargi kasacyjnej pozwanego R. K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 3600
zł (trzy tysiące sześćset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o zapłatę zmienił zaskarżony apelacją wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 maja 2013 r.

W skardze kasacyjnej pozwany wskazał na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne dotyczące dopuszczalności powoływania się na nadużycie prawa przy zarzucie przedawnienia oraz że zachodzi potrzeba wykładni znaczenia terminu „zasady współżycia społecznego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to konieczne jest przedstawienie przez niego w odrębnym wywodzie prawnym przepisów prawnych, których wykładnia jest potrzebna i wykazanie, że dotychczasowe ich rozumienie budzi poważne wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów z przytoczeniem rozbieżnych poglądów doktryny i judykatury w tym zakresie (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2006 r., I CSK 358/06, nie publ., z dnia 25 października 2007 r., V CSK 357/07, nie publ., z dnia 19 marca 2008 r., II CSK 21/08, nie publ., z dnia 28 lutego 2011 r., I UK 371/10, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., II PK 284/11, nie publ.).

Stosowanie art. 5 k.c. jest domeną sądów *meriti* i zasadniczo nie podlega kontroli kasacyjnej, chyba że wykracza w sposób rażący poza hipotezę tego przepisu i narusza ugruntowane zasady jego stosowania, co w niniejszej sprawie nie nastąpiło. Poza tym nie można mówić o niejednolitości orzecznictwa dotyczącego art. 5 k.c., a co najwyżej o jego różnorodności, spowodowanej

zmiennością stanów faktycznych. Różnorodność orzecznictwa, zwłaszcza uzasadniona bogactwem stanów faktycznych i możliwości ocen, nie stanowi przyczyny kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.